

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Mascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 27 Octomvrie st. v.

Puternicii noștri „stăpâni“ nu sînt tocmai înțeleși ei între ei, dacă noi avem să fim maghiarizați cu binele și pe nesimțite sau să fim maghiarizați cu puterea și în grabă.

Ludovic Mocsary apără o maghiarizare blândă și liniștită contra unei maghiarizări volnice și grăbite susținute de întreg lagărul maghiar.

Este preste măsură interesant și instructiv totdeauna a vedea, cu ce fel de motive unii și alții își susțin tesele lor politice și combat și apără ceea ce se face astăzi în Ungaria.

„A face front deodată și în contra Vienei și în contra naționalităților“, dice dl Mocsary — „este absurditate“, și nici că mai încapă vre-o îndoială despre aceasta. Lucru cuminte, — îi răspunde „Pesti Napló“, — este însă a face front contra naționalităților și a căuta sprigină la Viena. Nu! le răspunde Mocsary: este preste puțină a nimici naționalitățile, nu vîbizuiți în spriginul dela Viena, căci astăzi sau mâine Ungaria va trebui să stea pe picioarele sale, și care sînt aliații naturali ai Ungariei independente?

Nu ne gândim noi așa departe, reflectează „Pesti Napló“, astăzi primim dela rege cel puțin o părțică de putere, naționalitățile ne cer o parte din putere. Prin urmare, nici că putem sta la îndoială cum avem să procedem.

Mocsary a rămas singur cu părerele sale, ear' conaționalii săi s'au despărțit în două tabere mari: unii fac front contra naționalităților și caută spriginul Vienei, ear' alții fac front contra naționalităților și contra Vienei; ambii însă cu scopul comun, de a înființa statul maghiar independent. Scopul dar' este comun tuturor, numai asupra mijloacelor ce sînt a se întrebuița nu există încă o înțelegere.

În timpul din urmă se ivesc însă semne destul de pronunțate, că cele două tabere, în care se despart Maghiarii, au să se apropie una de alta.

Și această apropiere n'are să se întemple în înțelesul vederilor lui Mocsary. Desbinarea partidului independentei în două fracțiuni, pășirea lui Ugron Gábor și hotărîrea partidului kossuth-ist, de a vota la bugetul anului 1891 lista civilă, sînt destule dovezi, că și kossuth-istii sînt aplecați a părăsi pozițiunea lor față cu Viena.

Această schimbare de front a partidului kossuth-ist n'are o deosebită importanță, pentru-că nu este o schimbare de principii, ci o schimbare de tactică. Scopul final: nimicirea naționalităților și crearea statului independent maghiar, rămîne neschimbat.

Ceea-ce este important e împregiurarea, că se caută acum de toate partidele maghiare spriginul Coroanei, pentru a primi „cel puțin o părțică de putere“, ca să nu fie necesități a da naționalităților partea de putere ce li se cere.

Politica maghiară nu se învîrte, după chiar propriile lor mărturisiri și după chiar propriile lor fapte, în giurul întăriri statului ungar și în giurul unei monarhii puternice, ci numai în giurul dominațiunii poporului maghiar și al slăbirii celorlalte popoare din Ungaria. Precum naționalitățile din Ungaria au să fie numai materialul brut, din care cu forța și în timp scurt are să se facă o națiune maghiară, tot astfel și Coroana are să fie numai mijlocul, prin care poporul maghiar să câștige puterea trebuincioasă pentru a îndeplini scopul.

Când „Pesti Napló“, provocat prin expunerile lui Mocsary, compară aceea ce regele poate să le dea cu aceea ce naționalitățile poate să le ceară, nu face altceva, decît trage bilanțul între *Credit* și *Debet* al socotelii maghiare.

Noi Români îndeosebi și naționalitățile nemaghiare din Ungaria îndeobște nu putem să abatem prin sfaturi pe Maghiari din calea lor greșită, căci glasul nostru răsuna în pustiu. Dacă un Mocsary, care este sânge din sângele lor, este hăduid cu petri din mijlocul lor, vocea noastră va fi și mai puțin băgată în seamă. Cu toate acestea însă sîntem datori în virtutea patriotismului nostru a lucra din toate puterile, ca statul ungar, ca întreaga monarhie să nu fie împinsă prin o politică neclădită pe povîrnișuri periculoase.

Lucrarea noastră consistă într'aceea, că spriginim o dezvoltare firească a statului și a monarhiei noastre pe basa

alcătuirii ei faptice și ne opunem din răspuneri procesului nefiresc și nerealisabil de amalgamare. Noi ne-am declarat și ne declarăm supuși credincioși ai Coroanei habsburgice, nu fiindcă Ea ni-ar da „cel puțin o părțică de putere“, ci fiindcă avem convingerea, că acest stat numai sub stăpînirea acestei Case glorioase poate să devină mare și puternic. Noi ne opunem politicii dominante, nu fiindcă „nu voim să împărțim puterea cu alte popoare din țeară“ și am reclama toată puterea pentru noi, ci fiindcă ținem, că acea politică slăbește în mod simțitor puterea statului ungar și a monarhiei.

Ținem dar' lucrarea noastră drept o îndeplinire a datorinței noastre patriotice, de unde ea și iese. Și atunci, când noi am înceta a ne opune, atunci când noi ne-am învoi și ne-am identifica cu scopurile politice maghiare, am renunțat totodată la împlinirea datorinței noastre de buni și sinceri patrioți.

Îndată-ce avem noi convingerea, că un stat național maghiar independent este identic cu ruina monarhiei și prin urmare și a statului ungar, noi, conduși numai de considerațiuni naționale române, n'am avî decît să spriginim politica exclusivistică pentru înființarea acestui stat, ca și noi să ne ajungem scopurile noastre exclusiviste. Maghiarii ei înșiși tind la independența statului național maghiar, dar' nu se încerc în puterile lor proprii, — pentru aceea schimbarea de front a extremilor. Ear' Mocsary le spune conaționalilor săi în mod respect: nu vîbizuiți numai pe Curtea din Viena, căci un mic vîntuleț schimbă toată situațiunea.

Dacă dar' cercurile conducătoare ce se învîrt într'o atmosferă îmbuibată de mîndrie proprie națională nu se pot avîta la o convingere fermă despre trîncinicia unui stat național maghiar independent, cu atît mai puțin vom pute noi fi accesibili pentru o asemenea convingere, noi, care privim din îndepărtare și cu sânge rece la lucrarea ce se sîrvișese aici în țeară.

Prin urmare la noi, — nu mai încapă nici o îndoială, — există o convingere tare, că un stat național maghiar independent n'are viitor. Cu toate acestea nu ne punem numai pe punctul nostru de vedere curat național și nu spriginim politica, care este identică cu înfrîngerea totală a poporului maghiar,

ci remănem pe basa patriotică: ne opunem pe față și cu toată hotărîrea acelei politice păgubitoare, fiindcă voim în toată sinceritatea o monarhie mare și puternică.

Studentii universitari din Bucuresci și cauza română. Studentii universitari din Bucuresci, în intrunirea lor de Mercuri în 5 Noemvrie a. c., au luat, — precum citim în foile bucurescene soșite astăzi aici, — următoarele moțiuni:

„Se delegă un comitet de acțiune de 10 membri“.

„Acest comitet va avî să redacteze un „memorand în limba franceză și română, memorand, în care să se cuprindă toate loviturile ce li se aduc culturii Românilor de preste munți. Comitetul va elabora și un regulament pentru constituirea societății ce va avî să vină în ajutorul Românilor de dincolo și pentru fondarea unui club. Comitetul va face totdeauna pașii necesari pentru căștigarea mijloacelor materiale trebuincioase la „lucrările lui“.

„Va avî apoi a convoca o nouă întrunire a tuturor studenților universitari, când va da seamă de lucrările sîrvișite până atunci“.

„Întrunirea studenților, recunoscînd importanța ce o are presa în agitațiunile naționale, roagă cu multă insistență întreaga „presă română să intervină puternic în cestiunea persecutării fraților nostri de dincolo“.

„Allgemeine Zeitung“ din München serie următoarele (Nr. 308 din 6 Noemvrie a. c.): „Nervositatea, care îi cuprinde pe oficioșii unguresci totdeauna, de câte-ori presa străină supune unei discuțiuni sincere cestiunea naționalităților din regatul coroanei Sfîntului Ștefan, această nervositate se ivesc și față cu discuția cestiunii Românilor în multe foi germane, între care „Allgemeine Zeitung“. Încît pentru foia noastră putem adăuga: această nervositate este cu totul de prisos, dacă nu cumva această afacere n'ar suferi nici măcar o expoziție a stării lucrului și a vederilor și dispozițiunilor faptice dintre Români, o expoziție cu deservirșire obiectivă și neinfluențată de nici un fel de rea vîntă față cu neamul maghiar. „Nemzet“ din Pesta, care în special pare a se fi lovit de articolul despre conferența din Sibiu a Românilor, publicat în foia noastră de dimineață din 15 Octomvrie, „Nemzet“ observă în privința „plăngerilor“ manifestate în presa străină relativ la situația Românilor ungureni, că acele s'ar răspîndi din partea unui țiarist străin, care a asistat la conferența sibiiană și care în urma necunosinței sale a limbii române ar fi fost avisat

numai la informațiunile unor membri ai conferenței, cunoscători de limba germană, ceea-ce aceștia din urmă au exploatat după puțință, deoarece articolul foii guvernamentale unguresci nu-l avem în original, ci numai într'un extras poate inexact dintr'o foaie de aici (La dispoziția biroului de presă din Budapesta. Redacțiunea „Tribunei“, noi ne mărginim a constata, că observarea amintită deloc nu se potrivește la omul nostru și la auctorul articolului mai înainte pomenit, ceea-ce se vede și din împregiurarea, că conferența sibiiană s'a întrunit abia aproape două săptămîni după publicarea articolului; mai departe se vede și din aceea, că auctorul aceluia articol nu este „un țiarist străin“, ci aparține cercurilor politice ale Ungariei. Preste tot nu ne putem suprima mirarea noastră, că presa maghiară, care doar' nu-și împune nici cea mai mică rezervă în discuția pe deasupra adese-ori foarte tendențioasă a raporturilor și evenimentelor din Germania, că această presă declară raporturile naționale din Ungaria oare-cum „tabu“ și vrea să le sustragă dela o discuțiune independentă cît de moderată și leală a publicisticii germane.

Presa din Berlin și conferența Românilor.

Începem șirul înregistrării vocilor de presă din Berlin cu reproducerea unei corespondențe trimise din Budapesta ziarului „Berliner Neueste Nachrichten“ și publicată în fruntea numărului dela 4 Noemvrie a. c., edițiunea de dimineață.

„Berliner Neueste Nachrichten“ este un țiar pentru toți și pentru toate, n'are pe nimeni în dosul său și prin urmare nici nu aspiră la o pozițiune politică în rîndul colegilor săi.

Etă ce se publică în acest țiar, cu care s'a mîndrit mai deunăzi „Nemzet“:

„Conferența Românilor din Sibiu (Dela corespondențul nostru.)

„Budapesta, 31 Octomvrie.

Adunarea, care și-a ținut ședințele la 27 și 28 Octomvrie în Sibiu, ce e drept, nu poate reclama un mare interes politic; deoarece-ce însă acolo s'a luat hotărîrea, de a aduce înaintea marelui lumi politice un memorandum despre gravaminele Românilor, voui să vă spun aci pe scurt, ce anume trebuie să se țină despre acest memorandum.

Oamenii, care s'au întrunit la Sibiu, nu se pot privi deloc drept adevărați reprezentanți ai populațiunii române din Ungaria. Ei sînt în cea mai mare parte popi fanatici, sîrmani preoți dela țeară, care își promit munți de aur dela o nouă formațiune politică, în

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dela teatru.

(Corespondență din Bucuresci.)

(Urmare.)

Actul al treilea este „al banchetului“. După-ce oaspeții se îmbrășie, Hartwig rămîne cu Eva; el îi spune de fericirea sa, că a scăpat de munca ce o muncia pentru datorii; de puterea morală ce i'a dat-o nevasta lui, Eva lui, și ea, Eva, nu-i permite să o mai sîrute acum, când el e așa de fericit și plin de iubire! Eva îi spune lui Hartwig tot, tot. Hartwig își perde liniștea, îi strigă: „Adultero!“ Ridică mîna să lovească, dar' mîna-i cade, el nu poate da. Ce face burghesul onorabil în așa casuri, ce face?

Hartwig. Aceasta trebuie să o faci. Ascultă.

Eva. Ce dorești?

Hartwig. Și așa trebuie să fie: Pentru-că iubesc pe altul, să fi a altuia.

Hartwig nu vrea să o ierte, când Eva se roagă de iertare.

Eva a mers la Elimar, șede în casa lui, cu el, și așteaptă să fie soția lui. Dar' unde a ajuns ea? Într'o casă, unde înainte locuise Toaneta, o fată sedusă de Elimar. În acest act se dă pe față toată urîșia acestuia; Elimar este un fluture, dar' are ace de albină; el cucerește și omoară și, liniștit de tot, cucerește ear' și omoară și așa o să continue el și cu Eva? El ar vrî în adevăr să scape acum de Eva, care fusese prea neclădită,

căci el nu-i dădese să fugă îndată dela Hartwig, ea putea rămîne la el și asta n'ar fi putut împiedeca dragostea lor. Așa dice el acum, după-ce Eva stătuse la el destulă vreme. Elimar ar dori ca ea să se împace cu Hartwig la proxima înfățișare, și pentru aceea cere și ajutorul unui avocat.

Dar' Toaneta, cea înlocuită cu Eva, își va răbuna. Ea vine la Eva și-i spună unde, în ce casă a ajuns, în casa unde a fost ea, de unde a fost ea gonită. O să pățesci și d-ta așa. Scena aceasta este o imitare a scenei din actul al patrulea (ca și la Eva) din Emilia Galotti, de Lessing. Se înțelege, că numai în ce privește tehnica peripeției, căci motivele sînt altele: Orsina lui Lessing își răbună amorul ne mai trebuitor de metresă princiară, Toaneta răbună seducerea și încrederea înșelată. Destul, că spusele Toanetei hotărăsc, pe Eva să insiste, ca Elimar să se cunune cu ea. Elimar refușă și când vede un pistol în mîna Evei și — Eva îl ucide. Eva cea dreptă îi dice Toanetei, când aceasta o întrebă spăriată: „L'ai ucis?“ „L-am judecat“.

E destul ce am vîdut până aici: faliment, adulter, ucidere. Autorului, căreia îi place să grămădească tot ce poate sgudui inima, nu-i mai rămînea decît închisoarea și moartea. Vin și ele.

Eva a fost osîndită, a zăcut în temniță, dar' dîoa eliberării sale a sosit. Ea e însă bolnavă de sgduirile ce a suferit și de viața din închisoare. Și apoi ce o să se facă ea, dacă va căi din temniță? Toaneta o va primi la ea, o va ține la ea, va împărți cu

ea tot ce câștigă. Însă, — Hartwig unde-i? El a fost anunțat de îmbolnăvirea ei, teama, că ea ar pute muri, i'a topit inima, el vine s'o iee, s'o ducă la el, la ea, la ei acasă. *) Vine și soacra, cu brațe mai calde decît până acum; asta înseamnă, că familia e gata să o primească ear' în sinul ei. Dar' cu ei, adică înaintea lor, vine și doamna Dörte, o prietenă vechie, și asta înseamnă, că și prietenii, ca și societatea o primesc ear' în sinul lor. Dar' etica autorului nu vrea, ea trebuie să pedepsească cu neapăsă și, die eu, cu nedreaptă cruțime. Eva trebuie să moară, ca și Alexandra. Alexandra moare cel puțin cu vocea sa, pentru-că și Ervin cugeta așa, dar' Eva, spre care toți întind brațele, moare de slabă ce e fizicesce, o lovesce damblaua, de fîcîre. Și Hartwig asemenea cade mort. De ce? Cine dice, că autorul nu-i crud? Și cine se se mulțumească cu vorba finală a d-nei Hartwig, ale mamei: „Minunate sînt lucrurile tale, Doamne!“ Ce fără simțire! Și nici măcar să nu lășine dumnea-ei! Atunci să fi lipsit cel puțin din scenă, să fi rămas acasă, să-și primească acolo pe nora și să fi preparam cafeaua, precînd Eva și fiul său muriau. Nu era nici-decum nepotrivit cu ea.

Sfîrșitul piesei m'a nemulțumit, m'a supărat. Dacă directorul teatral avea și un poet prelîngă sine, — un Theaterdichter, poate-că acesta schimba piesa.

* * *

*) Aici plagiez poate unicul șir bun din versurile plagiatului Th. Alexi? E dintr'un sonet, despre o m'reasă înainte de nuntă.

III.

A fi om cu gust înseamnă a fi un om, care simți îndată ce e frumos și ce e urît și dai o judecată corectă, călăuzit fiind numai de sentiment, înainte de a cere ajutorul raționamentului asupra întrebării: de ce e frumos ce simt eu, că este așa. Apari în dreptul unui tablou și îți scapă cuvintele: „Măreț, admirabil!“; încă nu scii ce se petrece cu tine, ești dus pe lumea ideală a artei; dar' revii, te întrebă ce s'a întemplat cu tine, îți aduci bînișor aminte de ce ai simțit în sufletul tău și te apropii earăși să cauți pricina simțirii, oțetiei ce ai trecut-o și, — om înțelegetor fiind, — cauți ațetiu ce idei exprimă opera, tabloul, mai cauți cu ce meșteșug sînt aședate figurile, cîtă forță dramatică exprimă mișcările lor, ce sentimente poji ghici în fețe, ce potriveală au colorile etc., pe scurt cauți condițiile, care trebuie, că s'au întrunit în tablou, pentru-ca el să te poată emoționa. Găsesci, că judecata ta adună observări și constată pricinile, pentru care în primul moment ai quis: „Măreț, admirabil!“ Atunci quis, că judecata, meditația estetică a demonstrat corectitatea gustului tău.

A posedă ce am numit gust este suficient pentru a fi un spectator priceput al operelor de artă; dacă vrei să fii mai mult, dacă vrei să fii critic estetic, trebuie să fii capabil a face și a doua operație.

Astfel cred, că am însemnat ce-i absolut necesar și pentru cel-ce încearcă a scrie, să dicem în gazete, despre teatru și ce lipsește unor critici dela gazetele din capitală. Căci altfel un țiar oare-care n'ar fi putut

dice, că Martira este piesa cea mai frumoasă din câte s'au dat până acum.

Nu-i vorbă, întemplările, care se desvîlesc, sînt destule, și autorii, — ei sînt doi Francezi cu numele d'Ennery și Tarbé, — au pus în ele sentimentele cele mai puternice; iubirea bărbatului e în luptă cu devotamentul datorit femeii, care-i mamă și era iubită odată; iubirea de frate îi pusă în luptă cu iubirea pentru onoarea mamei; un copil își caută mama, care l'a lăpădat odată etc. La ce atîta grămădire violentă și violentă de sgduiri? Pentru-că sînt și autori, care neputînd fi simburși, pun nisece coji mari la simbură mic. Însă o coajă mare și un simbură mic fac o jucărie de copii ce sună a gol sgduindu-o.

Un conte, Moray, are o femeie bună ca un ânger și amîndoi au o fată, pe care tocmai o așteaptă să sosească din un drum lung. Contele a prins a iubi dela o vreme pe o aventurieră, tot contesă, Palmieri, ear' Palmieri vrea să fie soția lui. Și etă de ce vrea: ea și un frate al ei au moștenit o avere mare, — cuvîntul milioane se aude des de tot pe scenă, — dar' ei au moștenit nimic acetele de legitimare ale adevăraților eređi; înrîndindu-se cu Moray, luînd un nume onorabil, ei simt, că nimeni nu-i va bănuși, și vor fi dar' odichniți și auți. Pentru acest scop Moray trebuie să se despartă natural de nevastă-sa. Lucrul nu-i greu. Moray trebuie să afle, că nevastă-sa este adulteră; și nu-i greu nici a proba învinuirea, pentru-că domnișorul Palmieri a vîdut-o pe contesa vorbind cu un tîner, a audîto cerîndu-i nisece scri-

care marii proprietari maghiari și bogății neguțatori și industriași sași vor fi dați la o parte prin sufragiul universal al marelui masă a Românilor fără avere.

Deja înainte de asta cu ani acești oameni, prin Babeș, Doda și alți oratori, și au adus în discuțiune în dieta ungurească poftele lor politice, dar s'au făcut prin acele atât de ridicoli, încât la ei s'a adevărat proverbul francez: *C'est le ridicule qui tue*. Și așa au dispărut agitații daco-români pentru timp mai îndelungat de pe orizontul politic. Pentru înfrumusețarea tristei sorți s'a inventat apoi doctrina despre politica de abținere și se dicea: „Noi Români nu ne putem prezenta în dieta ungurească, pentru că suntem desconsiderați, și alegerile încă sunt de tot nedrepte; deci mai bine rămânem acasă”. Se înțelege, aceasta nu a împiedecat pe alegători a-și vinde dreptul sau de votare celui ce l'a promis mai mult. . .

Și se vedem acum, care e adevărat confesiunea politică a acestei conferențe românesce?

În enunțuri se dicea: „Noi ne simțim ca membri unei mari familii românesce, care numără mai mult de unsprezece milioane, și tindem la scutirea poporului nostru de toate influențele străine; dar cu toate aceste negăm, că am avea tendințe daco-românești”. Cum se potrivește aceasta? E daco-romanismul altceva, decât iluziunea, că Românii ce aparțin deosebitelor state se se unească într'un singur stat și apoi se și poată subjugă elementele ce locuiesc între ei (care din timpurile se sînt cu mult superioare atât în privința intelectuală și morală, cât și în privința economică), pentru că se poată rămâne apoi scutiți de toate influențele străine?!

Și în această manifestare se dicea mai departe: „Să nu fim dați pradă oarbei patimi a adversarilor, care lucrează de dreptul la nimicirea noastră”. Asemenea fraze dovedesc până la evidență, că avem a face cu elemente fanatice. Căci în Ungaria nimeni nu e dușmănos față cu Românii, și nici nu tînde nimeni la nimicirea lor. Ceea ce face reuniunea maghiară de cultură e o operă mai mult filantropică decât dușmănoasă. Parola acestei reuniuni e, de a „răspândi bunăstare și cultură între popor”, și drept un mijloc pentru acest scop trece și răspândirea limbii statului, pentru că necunoștința aceleia în viața socială se nu formeze o pedecă pentru dobândirea unor poziții mai înalte. Așa proscriează înimicul, care lucrează pe față la nimicirea Românilor. . . Și mai interesant e punctul din urmă al programului: „Românii se adresează către toate naționalitățile din monarhie, ca în propriul lor interes ele să se declare solidare cu pretențiunile Românilor”. Cum poate cineva cu mintea sănătoasă se presupune așa ceva? Puterea, bunăstarea monarhiei atrînd dela pacifica veșuire împreună, dela existența neconturbată a organizațiunii de stat dualiste. Și Românii ar voi să comit atentat tocmai în contra acestei veșuiri împreună și în contra acestei organizațiuni de stat. Ba ei nu recunosc nici chiar dualismul și dreptul public milienar al Ungariei și al coroanei Sf. Stefan, ci se declară numai de supuși credincioși ai „Coroanei habsburgice”. Asemenea păcătuiri față cu dreptul public al unei patrii nu vor fi aprobate de nici un politician serios. Și noi sîntem convinși, că

sori și promițându-i în schimb o sumă mare de bani; scrisorile trebuie să ascundă rușinea ei; domnișorul Palmieri mai auzise, că această sumă o va aduce un giuvaiergiu, căruia contesa l'a dat giuvaierle sale zălog. Măne, dice Palmieri către contese, te poți convinge; giuvaiergiul va veni în casa d-tale etc.

(Va urma)

Aventura din anul nou.

(Novelă de H. Zscheoke.)

Traducere de **Iugurtha**.

(Urmare.)

Un om alerga în fuga cea mai mare spre dinșii și se opri lîngă ei fără răsuflare. Filip îndată și cunoscu după manta, lance, pălărie și horn pe omul seu. Din contră acesta căuta pe purtătorul de mască. Filip îi predate pălăria și mantaua de mătăasă și dîse: „Preagrațioase stăpâne, aci sînt lucrurile D-Voastre! În lumea aceasta nu mai schimbăm nici-odată rolurile între-olaltă; căci eu păgubesc la aceasta”.

Prințul strigă: „Iute numai, iute!” și aruncă portul păzitorului de noapte înaintea sa în zăpadă, își puse masca, îmbracă mantaua și-și aședă pălăria pe cap. Rosa se retrase spăriată înapoi. Filip își acoperi capul cu căciula cea veche, se îmbracă cu mantaua și lancea și luă hornul în mână.

„Ți-am promis un bacșis soațe”, dîse prințul, „însă pe onoare mea, n'am la mine punga cu banii!”

„Pe aceea o posed eu!”, răspunse Filip și-și predate punga. „D-Voastră ați dat-o miresei mele, — însă, preagrațioase stăpâne, noi nu primim astfel de daruri!”

pretențiunile Românilor vor fi aprepate și în străinătate în mod tot atât de refuzator ca și aci la noi.

Diarul din Berlin „Germania” a publicat tot în fruntea foi un articol sub marca: „Ein Vorstoss gegen den magyarischen Nationalstaat” (O avansă contra statului național maghiar) datat din Budapesta, 1 Noemvrie și provădut cu sifra. Articolul este publicat în numărul 255 din 5 Noemvrie.

„Germania” este organul conducător al partidului catolic din Germania (Windhorst). Eată articolul:

„Cercurile conducătoare ale poporului maghiar au fost dîlele aceste neplăcut spăriate din speranțele lor în ce privește o maghiarizare tot mai repede prin împărțirile, care au trecut încoace despre conferența sibiiană a notabililor români din Ungaria și Ardeal.

„Românii din Ungaria numără trei milioane; împreună cu un milion de Germani, ei cuprind cam a patra parte a statului unguresc, adevărat Sud-Ostul aceluia. Ei se privesc de cei mai vechi locuitori ai țerii, care au fost aduși acolo din Italia-de-sus de împăratul roman Traian, pe care țeranii îl preamăresc și astăzi ca pe un erou național, spre a apăra Carpații în contra popoarelor ce veniau dinspre Orient. În ciuda multelor vijelii, câte au trecut peste această țeară muntoasă, Românii și-au păstrat curat naționalitatea lor, și limba lor e o limbă romanică. Dar ei sînt totodată dușmanii Maghiarilor, care secolii de-a rândul au asuprit țeranii români într'un mod ne mai pomenit. La anul 1848 s'a început mișcarea națională română și atunci, când Maghiarii s'au răscolit în contra Tronului habsburgic, Românii s'au dat în partea Împăratului și au purtat o luptă desperată în contra Maghiarilor. Drept mulțumită pentru aceasta, Împăratul Francisc Iosif a dat regimentului român năseudean cea mai înaltă distincțiune, un cordon pentru steag, care poartă inscripția: *Für standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue*”.

„Dela 1848 până la 1867 au avut apoi Românii timpuri bune, Coroana l'a tractat cu bunăvoință și cultura lor creșea în mod ineverdat. Dar s'a fost introdus în urmă dualismul, și Românii nu și mai aveau guvernul lor în Viena, ci în Pesta, domnul lor nu mai era Împăratul austriac, ci regele unguresc. Maghiarii s'au atins de limba lor, voiau să impună limba maghiară de instrucțiune de nou înființatelor lor școale și gimnasilor, voiau însă înainte de toate să scoată din nou pe Români din toate funcțiunile lor de stat

„De aceea s'a fost întrunit în Sibiu deja la anul 1881 o conferență națională românească, care a luat hotărîrea, de a nu mai recunoaște raporturile de drept ce există în Ungaria și de a renunța de mai înainte dela orice participare la viața politică a acestui stat. Totodată s'a fost stabilit programul național al Românilor, care pretindea independența Ardealului. Școale românești libere și limba română pentru toate judecătoriile și autoritățile din districtele locuite de Români. Acest program a fost din nou acceptat în două conferențe ce au urmat în Sibiu, la 1884 și 1887. Maghiarii însă se legăna în speranța, că rezistența tenace a Românilor tot

se va rupe ea, mai ales dacă ei vor procede cu măsuri drastice în contra aceleia”.

După-aceia spune, că această speranță s'a dovedit de deseartă și conferența Românilor cea mai recentă a hotărît a ridica un protest solemn în contra actualei stări de drept în Ungaria, diarul din Cestiune continuă:

„Diarele maghiare din Budapesta sînt, se înțelege, indignate de această hotărîre și declară în forma cea mai hotărîtă, că Împăratul nu va primi deputațiunea.

„Românii însă au mers în Sibiu și mai departe și au apelat la „cercurile conducătoare ale întregitei alianțe”, ei s'au îndreptat deci nu numai spre capetele Maghiarilor din Pesta spre Viena, ci și spre Viena spre Roma și Berlin. Ei au declarat, că întreita alianță, care e mai ales motivată prin scutul ei contra panslavismului ce înaintază, are mare trebuință de Români, deoarece prin ei se pune un ic în masa popoarelor slave. De aceea întreita alianță are un mare interes, de a menține regalul României pe partea sa, dar aceasta numai atunci ar pute merge împreună cu Austro-Ungaria, când Românilor din Ardeal li-s'ar fi asigurat drepturile lor naționale.

„Această declarațiune a conferenței din Sibiu se declară în Pesta drept un „orgoliu necumpletat”, unele diare sînt chiar de părere, că statul unguresc se află față cu Români în „stare de legitimă apărare” și cel mai corect răspuns la acele hotărîri ar fi proclamarea stării de asediu peste întreg Ardealul. Există mai ales temerea, că procederea energică a Românilor ar pute foarte ușor să tragă după sine și pe Germani, pe Sârbi și pe Croați la o răscoală în contra maghiarismului și atunci jumătate din „regatul Ungariei” ar fi în cea mai mare măsură primejduit în ce privește maghiarizarea”.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 27 Octomvrie st. v.

Afaceri interne.

În casa deputaților din Budapesta se continuă desbaterea asupra bugetului statului pe anul 1891. În ședința de alaltieri au vorbit în contra bugetului poetul Valentin Illyés și bătrînul Csátar. Pentru buget a vorbit deputatul Stefan Tisza. După ce ministrul-președinte Szapáry s'a mestecat și el în desbatere și a replicat celor expuse de deputatul Cornel Abrányi, președintele a declarat desbaterea generală de încheiată, ear proiectul de buget a fost acceptat cu majoritate de voturi drept basă pentru desbaterea specială. Opoziția moderată a votat pentru buget. Ședința s'a ridicat la 2 oare d. a.

Mai multe comisiuni ale dietei au ținut ieri ședințe. Comisiunea economică s'a ocupat cu favorurile ce au să se acorde producătorilor de vin. În comisiunea militară a venit sub discuțiune contingentul de recruți pe anul viitor și cele două rapoarte ale ministrului de honveđi cu privire la starea academiei ludovicene și la locurile fundanționale unguresci. Tot ieri a ținut o ședință și comisiu-

nea de imunitate, care a avut să se ocupe cu afacerile de imunitate ale mai multor deputați dietali.

Proiectul legii montane se află actualmente în stadiul examinării din punct de vedere juridic. După-cum află „Pester Lloyd”, ministrul de finance are de gînd a prezenta acest proiect casei cel mult în Ianuarie al anului viitor.

Împăcarea ceho-germană.

Comisiunea de împăcare a dietei boeme și-a început la 5 l. c. n. din nou activitatea sa. După o pauză de cinci zile, Cehii tineri s'au apucat cu noue puteri de obstrucțiune. La cele mai neînsemnate cestiuni sporesc vorbele, care nu au alt scop, decât amânarea și trăgînarea operei de împăcare.

Întrevederi de diplomați.

Ministrul-președinte Crispia sosit la 5 l. c. în Monza și a fost primit în audiență decătră regele Umberto. Scirea, că dl Crispia va merge în calea cancelarului imperiului german până la granița italiană, e neîntemeiată, din contră ministrul-președinte va întîmpina pe dl de Caprivi la gara din Milano. Se confirmă scirea, că generalul Caprivi va primi dela regele Umberto o scrisoare pentru împăratul Wilhelm al II-lea. În 6 la oarele 12½ din țil de Crispia a sosit în Milano. Ađi generalul de Caprivi va fi deja în Monza, unde regele dă un dineu în onoarea lui.

Semne de prietenie între Rusia și Franția.

„Pol. Corr.” primesce din Paris împărțirea: Ministrul de marină a fost pe cale oficială încunoscînt, că în a doua jumătate a lunii viitoare va sosi la Toulon o escadră rusească și va petrece acolo vre-o cîteva zile. Ministrul de marină a răspuns, că în același timp se va reîntoarce și escadra franceză a Mării-Mediterane la Toulon și se vor face mari festivități în onoarea escadreii rusesce.

Luxemburg.

În mesagiul, cu care a deschis camera, ducele de Nassau a accentuat că el, urmînd apelului ce l'a s'a făcut, va pune jurămîntul de fidelitate și va respecta constituția și legile țerii. Alte declarațiuni ar fi de prisos și el se provoacă la declarațiunile lui făcute înainte de asta cu 18 luni. Ședința s'a întrerupt pe un pătrar de oară și după redeschidere președintele camerei a citit adresa de răspuns, în care se dîce, că Alțeta Sa a doua-ora își împlinesce dureroasa datorință. Țeara e mulțumitoare pentru aplecarea dovedită și ia act despre jurămîntul depus, fiind convinsă, că instituțiunile libere ale țerii și existența națională vor afla un zelos apărător în persoana Alțetei Sale. Camera s'a fost amănat pe 25 Noemvrie.

Alegerile în Statele-Unite ale Americii-de-Nord.

Evenimentul zilei e rezultatul alegerilor în Statele-Unite ale Americii-de-Nord. Inactivarea billului lui Mac Kinley a produs o schimbare a dispoziției alegătorilor. Poporațiunea a protestat în mod energic în contra acestui bill și a răsturnat majoritatea republicană de până acum. Insuși chiar Kinley, urzitorul faimosului bill, a cădut la alegeri și e probabil, că după el va urma și căderea billului seu.

Toate foile parisiene se pronunță în mod foarte mulțumitor asupra reușitei alegerilor în Statele-Unite ale Americii-de-Nord, care înseamnă o lovitură nimicitoare pentru billul lui Mac Kinley. „Liberté” e de părere, că se pot accepta concesii serioase în special în ce privește aplicarea faptică a billului.

CRONICĂ.

Curtea în Gödöllő. Maiestatea Sa împăratul a plecat din Viena în 7 l. c. la 9 oare seara, însoțit de o mare suită, spre Gödöllő. În 8 l. c. vor sosi în Gödöllő prințul Leopold și soția acestuia archiducesa Gizela, archiducele Francisc Salvator și archiducesa Maria Valeria. În societatea archiducesei se va afla și princessa Aglaia Auersperg. La vînătoare vor participa toți înalții oaspeți.

Moștenitorul tronului rusesc în Viena. Din Viena se anunță următoarele: În 6 l. c. la 2 oare d. a. marele principe Nicolau Alexandrovici a sosit conform programului cu un teren separat de Curte în Viena. Spre primirea înaltului oaspe se aflau

pe peronului gării de Nord: Maiestatea Sa împăratul, archiducii Carol Ludovic, Francisc Ferdinand de Este, Wilhelm și Rainer, mai departe guvernorul contele Kielmansegg, perfectul poliției baronul Krausz și FZM-ul comandant de corp baronul Seinfeld. La întîrcarea trenului în gară o muzică militară întonă imnul rusesc, dupe care împăratul salută cordial pe înaltul se oaspe. Maiestatea Sa îmbrățișă pe marele principe și îl sărută de două-ori. După visele, pe care moștenitorul rusesc le-a făcut membrilor familiei imperiale, l'a onorat și pe principele Lobanov, ambasadorul rusesc din Viena, cu o vizită de ¼ oară. Înainte de reîntorcere la Hofburg marele principe a mers în capela Capușinilor și a depus o cunună excelentă pe sarcofagul răposatului principe de coroană Rudolf. Seara pe 6 oare s'a dat un dineu de gală în Schönbrunn, la care au participat 58 de persoane. La 10 oare moștenitorul tronului rusesc a plecat, după o foarte amicală despărțire, spre Triest.

Archiducele Ioan (Ioan Orth). Din Hamburg se telegrafează cu data de 7 Noemvrie următoarele: Despre Ioan Orth lipsese până acum orice scire. Vestea, că căpitanul corăbiei svedice „Robertsfors” a vîdut în apropierea unor insule trei corăbii sfărmate, se adevărese. Nu se adevărese însă, că una din acele ar fi „Sta Margareta”, corabia archiducelui. După „Hamburgischen Börsen-halle” nu este exclus, că Orth, care încărcase balast, și-a schimbat direcțiunea călătoriei și că se află pe Ocean. — Din London se telegrafează tot cu data 6 Noemvrie următoarele: Ieri au sosit aici sciri telegrafice dela agenții societății Lloyd din Valparaiso, care dau expresiune bănușii, că adevărat „Sta Margareta”, corabia archiducelui Ioan, s'ar fi nenorocit în urma ultimelor furtuni de mare.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Paul Klein în „Kis”; Carol Rothschild în „Bedő”; Paul Goldspitzer în „Gyárfás”; Gregori Purkár în „Pálfi” și Dr Adolf Schlesinger în „Sebők”.

Francisc Beniczky, intendentul de până aci al teatrului național din Budapesta, este numit de comite suprem al comitatului Pesta-Pilis-Solt-Cumania-mică și a orașului Kecskemét.

Corul vocal român din Biserica-Albă își va sîrba Duminecă în 4/16 Nov. a. c. sfîșîțirea lirei sale. Programul solemn: I. În seara premergătoare Sămbătă 3/15 Nov. la 8 oare: adunarea corurilor în „Burg”. — La 8 oare: serenadă, după terminare, comers în „Burg”. II. Duminecă în 4/16 Noemvrie la 10 oare a. m. plecare reuniunilor de cant din localitățile Burgului la sfîșîțirea lirei în biserica gr.-or. română. III. La 1 oară d. a. banchet în sala din „Burg”. IV. La 8 oare seara: Concert. 1. Quverture de L'Opera „Enlèvement du Serail” de Mozart, executată de muzica militară a reg. de infanterie Nr. 43. „Waldeswacht”, cor bărbătesc de Emil Netzel, de reuniunea de cîntări germană. 3. „Ej Yxhem”, de Slavjanski, cîntată de reuniunea de cîntări sîrbe. 4. „Das treue deutsche Herz”, de Otto, executată de reuniunea de cîntări a soldatilor. 5. „La malurile prutului”, cor bărbătesc cu acompaniarea de piano, cîntată de corul vocal român. 6. „Noaptea în păduri”, potpouri român de Schiepek, executat de muzica militară a reg. de infanterie Nr. 43. 7. „Eata dîna triumfală” de Humpel, cu test ocașional, executată de reuniunile de cîntări a Germanilor, Sîrbilor și Românilor.

Un nou diar unguresc. Cu 1 Ianuarie 1891 va apărea în Budapesta un nou diar unguresc sub titlul: „Uj idők”. Ca editor se înseamnă deputatul Gavril Ugrom.

Suplica de agrație pentru Ioanovic. Comitetul tinerimii universitare maghiare din Budapesta, însărcinat cu redactarea suplicei de agrație pentru voluntarul Ioanovic, a ținut în 6 l. c. o adunare, în care s'a citit suplica compusă de președintele societății academice de lectură, Valentin Eötvös.

Iluminație electrică. După Timișoara Caransebeșul este primul oraș în țeară, care este iluminat cu lumină electrică. Iluminația s'a început cu 1 l. c. și, după-cum se s'rie, aparatele funcționează foarte bine.

Defraudățiune și sinucidere. Bihari Lajos, dirigent postal în Beliu (comitatul Bihorului), vîdîndu-se pus sub cercetare disciplinară din cauza multelor sale defraudățiuni, spre a încongiura pedeapsa, s'a împușcat în 1 l. c.

Despre duelul din Mitrovița, care s'a întîmplat în zilele trecute între locot-colonelul Rukavina și între locotenentul Polzovics, ambii ofițeri la honveđi, mai dăm după „Drau” din Esseg următoarele informațiuni: Causa duelului se dîce a fi fost un toast, ținut de loc-col. Rukavina, prin care locotenentul Polzovics s'a simțit vîtămat. Moartea locot-colonelului este deplănsă de toți, deoarece dînsul era un om foarte uman, de un caracter firm, de o inimă bună și soldat bun. În campania de ocupațiune Rukavina s'a distins în mod deosebit, din care cauză și a fost decorat de Maiestatea Sa cu ordul Coroanei de fer el. 3. Stimatul locot-colonel a lăsat după el 5 copii.

Explosiune. O teribilă explozie a avut loc în zilele trecute la fabrica de bere din Pilsen. O mare cantitate de plumb topit s'a vîrsat pe mai mulți lucrători ardîndu-i în chip îngrozitor.

Cătră toți locuitorii

Casa de mărfuri
la
„Coroana ungară“.

monarchiei austro-ungare.

Anul 1889—90 a fost pentru întreaga lume comercială un sezon regretabil de rău, toate brangele au suferit sub acesta, și nimenea nu se poate lăuda cu aceea, că a făcut negoțuri bune. — Pentru de a preveni această decadentă totală a comerțului, s'au unit mai multe fabrici mari, ca să se nu facă mai mult accesibile produsele lor neguțătorilor, ei direct publicului mare, prin ceea-ce și în vândări mici singuratică ca și la cele **en gros** vor fi ținute aceleași prețuri de fabrică. — Cu o mică comandă de probă se poate fiecare convinge despre ieftinătatea fabuloasă.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de pantaloni de iarnă

gata, durabili în diverse mostre, **eleganți și fini,** pe care i-am primit în loc de plată, sunt siliți, câtă vreme mai țin proviziunea, să-i vând în detalii sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brunn	fl. 3.25
Sorta III-a din stoffe de lână de oate	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai fl. 6.50

costă
un rînd de haine bărbătești

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în orice mărime și în orice culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate.
Un rînd întreg fl. 6.50	fl. 8.50
	III. calitate.
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceleași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Numai fl. 5

costă
rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cupușite, din cel mai bun pousse stirian, pentru orice măsură, în orice mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă.

Numai fl. 1.80

costă
jachete de iarna

pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după orice trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai fl. 1.80.

Numai fl. 1.75

bucată de foale de cai, se vînd de minune ieftin din cauza desființării fabricii de foale. — Cine își cruță caii, să-și cumpere aceste renumite

foale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul Nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 1.50

- 1 lanț de aur de facon, foarte fin,
- 1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
- 1 țiitoare de țigarete, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc vechic,
- 1 cravată de mătăsuță și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

fl. 1. Fiecare articol. fl. 1.

1 orologiu de bronce ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acătătoare 1 fl.	1 inel din aur-doucle cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brățar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
1 Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbă. din păsle moale foarte țiitoare 1 fl.	4 cravate bărbă. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 1 fl.	1 păreche mănui călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbăți 1 fl.	1 păreche pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 păr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu verghi frumoase 1 fl.	3 păr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu verghi frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu brodari 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 sucnă călduroasă, cu broderie 1 fl.	3 șorțuri de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spălat. 1 fl.	1 șorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 7/8 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stofă de jute desin frumos 1 fl.	1 cearceaf de tot mare și gata 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergere, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette de mătăsuță de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătăsuță 1 cot de mare și în orice culoare 1 fl.	3 batiste de mătăsuță de Lyon, în mai multe culori 1 fl.	1 eventail cu zăgăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 7/8 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 spit de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilbar 1 fl.	1 pipă pentru burghiezi, spumă de mare artificială cu vergea cu tot 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țiuteala fulgerului 1 fl.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmoneu pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpăș cu o lumină intensivă 1 fl.	1 satulă de cusut de mătăsuță cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 3 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 feșnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 1 fl.
1 țiitoare de zahăr splendid argintărită și fină 1 fl.	1 moară de cafea cea mai bună constitucție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 1 fl.	1 împărat și împărăteasa, 2 frumoase figuri de decoratiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Grupul Nr. 1.
21 articole pentru dame.

Numai fl. 2.70.

- 1 mare năframă de iarnă.
- 3 năframă de grumazi parisene.
- 1 păreche de cercei Pierre de Strass.
- 3 ace de broș franceze.
- 1 portmoneu de dame parisian.
- 1 lanț de aur double parisian.
- 1 sticlă de parfum cu miros plăcut.
- 2 pasta de dinți alabaster și pomadă.
- 6 săpunuri de toalete parisene aromatice.
- 1 oglindă de toaletă cu saltar.
- 1 inel de briliant imit. pentru dame.

Grupul Nr. 2.
136 recuise de scris.

Numai fl. 1.—.

- 1 casetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistole fină, octav.
- 50 plicuri bune ce se potrivește la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile împreună cu capsule.
- 3 excelențe creioane Hardimuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Grupul Nr. 3.
120 articole pentru bărbăți.

Numai fl. 2.70.

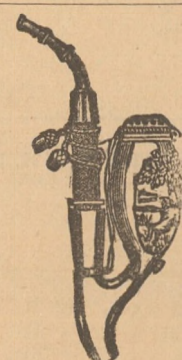
- 1 orologiu de bronz parisian ce merge regulat.
- 1 turn al lui Eiffel din nickel.
- 3 nasturi de cămașă din argint probat.
- 1 mașină de țigarete de nickel francez.
- 100 de tuburi veritabil parisene.
- 6 batiste parisene, chivite.
- 1 cravată de modă parisiană de mătăsuță.
- 6 săpunuri de toalete aromatice parisene.
- 1 frumos suvenir de Paris.

Oglindă de părete
în cadru de aur fin

fl. 1.90

pro bucată, câtă vreme țin proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sunt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decorație pentru orice locuință, de aceea nimeni să nu întârzie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, a fl. 4.65.

Fiecare se-și cruțe plumănilă și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucăți recuise de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere
- 1 verge fină potrivită la ea
- 1 jăcăuș de pele fin
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă
- 1 țiitoare de țigare
- 1 sipcă de țigarete igienică, spumă de mare
- 1 excelență pipă de casă scurtă
- 1 vergea pe potrivireală.

Toate împreună fl. 1.50.

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.5.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.	1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviette fl. 2.25.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearceafuri nechivite, 3 coți de lungi 2 coți de late fl. 8.50.	1 duzină ștergere de in, Damast fl. 2.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu marginea colorată fl. 2.25.	1 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—.	1 rest de covor 6 metri fl. 2.—.

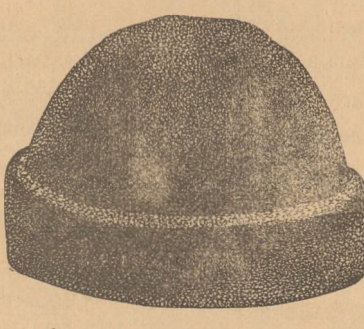
2 fl. bucata.

În toată lumea nu există ceva mai bun, mai plăcut și mai comod decât aceste renumite

cămăși de flanel

care sunt cele mai bune și au 3 însușiri: ele servesc ca submănușă, cămașă și totodată ca giletă și fiind ușurele la grumazi și piept cu chindisuri de mătăsuță sau atlas, sunt extraordinar de bune și calde.

I. calitate	fl. 2.—
II. sortă	fl. 2.50
III. fine	fl. 3.—

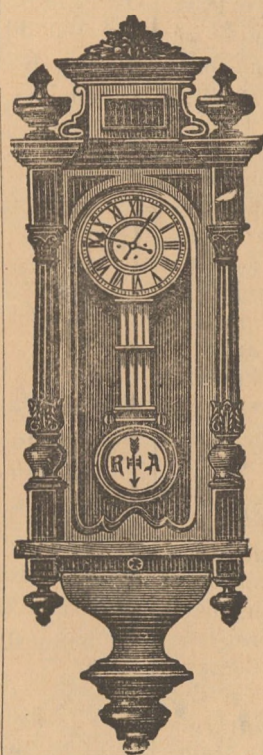

1000 bucăți

cușme rusesce Ignatieff

din astrachan imit fin încrêțit, cupușite călduros cu vată trebură se le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzină a fl. 11, — sau singuratică cu

fl. 1 pro bucată.

A se trage odată în 14 zile.
1 metru de înalț.

Numai fl. 7.85

costă

un orologiu cu pendulă

splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage, cu pendule sunt în dulapuri de lemn de nuc gotice bogat sculptate, circa **1 metru de lungi, 35 centim. late**, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fin ce se poate îndepărta și au

un mecanism aproape neruinabil

Cheia cu care se trage orologiu și dublu mecanismul, acurat regulat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă, neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Lada pentru pachetare se scotesece în 70 cr.

Numai fl. 2.50

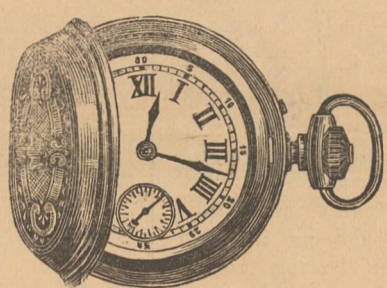
costă un splendid ajustat orologiu de părete cu aparat de trăzit cu clopot, în ramă de lemn de nuc cu cadran ce luminează de sine, umblă și trezește punctual.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 3.50

costă un orologiu de deșteptare bine regulat, executat conform desenei, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secunde și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umblă și deșteaptă foarte punctual; e netăgăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai **fl. 3.50.**

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperitor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mână fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 5.25

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir din argint veritabil de 13 carate **fl. 8.50.**

I. sortă în nickel.	II. sortă	III. sortă
oroloage-remontoir cu capac dublu, co-peris elastic	oroloage-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r.	oroloage-remontoir anker cu capac dublu din argint veritabil pe 15 rubine, bogat gravate
fl. 6.	fl. 8	fl. 12, p. dame fl. 15.

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acătătoare **fl. 1.** Elegante lanțuri de orologiu aurite facon de panzer **fl. 1.**

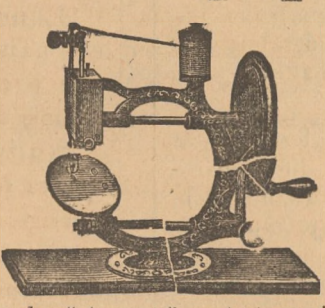
Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficiu c. r. de monete, cu acătătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie.

I. calitate	II. calitate	III. calitate
argint curat	tărie mijocie	sorta cea mai grea
fl. 2.85.	fl. 4.	fl. 5.

Mașină de cusut pentru familii

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl. acumă numai

fl. 5.50.

pedează împreună cu toate recuisele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită prelângă rambursă postală. — Tot ce nu corăspunde se primesce momentan îndărăt, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

Depositul și magazinul Nr. 13 de furnisare al lui FEKETE la „Coroana ungară“.

Viena, V. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 1/13.

[945] 6—12